शत एकविंशाः। विश्वसृजाᳬ सहस्रसंवत्सरं इति। तत्र स-
हस्रसंवत्सरसत्रे गन्धर्वादीनामेवाधिकारः, तेषां दीर्घायुषः
सद्भावादित्याद्यः पक्षः वसन्ते ब्राह्मणोऽग्निमादधीत, इत्या-
दिविधानात् मनुष्याणामेव आहवनीयाद्यग्नयः सम्भवन्ति,
नान्येषां गन्धर्वादीनां इति चेत्। तर्हि रसायनेन सिद्धानां
दीर्घायुषां मनुष्याणां अधिकार इत्यस्तु द्वितीयः पक्षः।
रसस्यारोग्यपुष्ट्यादिजनकत्वमेव न त्वायुर्हेतुत्वं इति चेत्। तर्हि
एकस्मिन् कुले समुत्पन्नानां पितृपुत्रपौत्रादीनां बहूनां सह-
स्रायुः सम्भवात् कुलाधिकारः, तृतीयः पक्षोऽस्तु, कृत्स्नकर्त्तुः
फलं भवति। न च पितृपुत्रादिषु एकोऽपि कृत्स्नं करोति
तस्मात् नास्ति फलं इति चेत्। तर्हि सत्रविधायकवचनबला-
देव सत्रिणां दीर्घायुर्भविष्यति इति चतुर्थः पक्षोऽस्तु। नहि
अस्य वचनस्य सोऽर्थः सम्भवति तद्वाचकपदाभावात्, न च
कल्पयितुं शक्यते, सम्भावितायुष्याणामपि सत्रान्तरेषु प्रवृ-
त्तानां दैवात् म्रियमाणानां तत् तत् सत्रविधिबलात् आयु-
र्वृद्ध्यदर्शनात् इति चेत्। तर्हि पञ्चपञ्चाशत इत्यस्य शब्दस्य
पुरुषपरत्वं अङ्गीकृत्य सार्द्धद्विशतानां पुरुषाणामधिकारेऽभिहिते
वत्सरचतुष्टयेन सत्रस्य सहस्रसंवत्सरत्वं सम्पद्यते इति पञ्चमः
पक्षोऽस्तु। चतुर्विंशति परमाः सत्रमासीरन् इति वचनात्
अभ्यधिकानां न तत्राधिकार इति चेत्। तर्हि यो मासः स
संवत्सर इति वचनात् संवत्सरशब्दस्य मासपरत्वे सति सहस्र-
मासं सत्रमित्येष षष्ठः पक्षोऽस्तु। अष्टमे वत्सरे उपनीतो द्वादश-